

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเคิ่ง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

THE PEOPLE'S OPINION LOCAL DEVELOPMENT POLICY OF KRENG
SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION, CHA-UAT
DISTRICT, NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE

อิธิวัฒน์ มนต์รี

Atiwat Montree

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาศกรราช

Mahamakut Buddhist University Srithammasokkaraj Campus, Thailand

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเคิ่ง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาด้านนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเคิ่ง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเคิ่ง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช มีประชากร จำนวน 7,493 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 364 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า

ความคิดเห็นต่อนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเคิ่ง อำเภอ ชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านคุณภาพชีวิตและสังคม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม ส่วนด้านโครงสร้างพื้นฐานและด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน อยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาที่มีข้อเสนอแนะ

มากที่สุด คือ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ข้อที่ว่า ไฟไหม้ป่าพรุ แนวทางแก้ไข
ปัญหาที่มีข้อเสนอแนะมากที่สุด คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ข้อที่ว่า ดำเนินการซ่อมแซมถนน
ในหมู่บ้านให้รวดเร็วและได้มาตรฐาน

คำสำคัญ: ความคิดเห็น, นโยบายการพัฒนาท้องถิ่น, อำเภอลำปาง

ABSTRACT

The objectives of this thematic paper were as follows 1) to study the people's opinion in local development policy, Krong subdistrict administration, Cha Uad district, Nakhon Si Thammarat province 2) to study the suggestions on problems and resolutions of local development policy, Krong subdistrict administration, Cha Uad district, Nakhon Si Thammarat province. The population were people in Krong subdistrict administration, Cha Uad district, Nakhon Si Thammarat province for 7,493 persons, sample size according to Krejcie and Morgan's table measurement, the samples were about 364 persons, the instrument for data collection was questionnaire, the statistics were applied as follows; frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation.

The findings were as follows

The people's opinion in local development policy, Krong subdistrict administration, Cha Uad district, Nakhon Si Thammarat province by overview was at moderate level for all aspects when considered in each aspect found that the aspect of life quality and social was the highest mean, and followed up the aspect of education, religious, and culture and art and the aspect of infra structure and nature and environment was the lowest mean respectively. classified in terms of sexes, ages, education, occupations, and income found that by including was at moderate level. The highest problem was the aspect of the aspect of infra structure and nature and environment i.e. fire forest in some area. The highest resolution was the aspect of election right appearance i.e. They should have campaign on election

for avoiding of the aspect of infra structure and nature and environment i.e. to repair road in village rapidly and standardization.

Keywords: Opinion, Local Development Policy, Cha Uad district.

บทนำ

ประเทศไทยมีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การกระจายอำนาจการปกครองเป็นสาระสำคัญของวิธีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นของตน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาการเมืองการปกครอง ในระดับประเทศ การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น ให้มีความเจริญก้าวหน้าและสนองต่อความต้องการประชาชนในด้านต่าง ๆ โครงสร้างของสังคมชนบทเป็นรากฐานสำคัญของประเทศ ทั้งนี้เพราะประชาชนส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในชนบทซึ่งประสบปัญหาต่าง ๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง รัฐบาลจึงมีนโยบายและกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนในการพัฒนาประชาชนในท้องถิ่นต่าง ๆ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีองค์กรชุมชนที่เข้มแข็ง ด้วยการพัฒนาให้กลุ่มอาชีพต่าง ๆ มีขีดความสามารถในการสร้างความเข้มแข็ง และสามารถพึ่งพาตนเองได้ ทั้งในระดับชุมชนและสังคม แต่การจะบรรลุเป้าหมายได้นั้นต้องอาศัยการผนึกกำลังของ ทุกฝ่าย ทุกระดับ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนตลอดจนประชาชนในท้องถิ่น โดยมีวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ยุทธวิธีและการนำไปปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมาย (ชลธิ เจริญรัตน์, 2555)

ด้วยเหตุนี้รัฐจึงได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาชนบทโดยการจัดสรรงบประมาณและบุคลากรให้อย่างจริงจังและต่อเนื่องเพื่อรัฐบาลจะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมาใช้มากขึ้นมากขึ้นเพื่อให้ประชาชนมีความอยู่ดีกินดี แต่แนวคิดในการพัฒนาดังกล่าว ส่วนมากเป็นการพัฒนาที่มาจากเบื้องบนด้านเดียว เป็นการกำหนดแผนงานโครงการต่าง ๆ จากต้นสังกัด ไม่เป็นไปตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น เป็นเพียงการแก้ไขปัญหาได้บ้าง แต่ยังไม่สอดคล้องกับแนวคิดและเป้าหมายของการพัฒนา ต่อมารัฐบาลได้ให้ความสนใจการพัฒนาชุมชนในเขตเมืองอย่างเร่งด่วน เนื่องจากปัญหาต่าง ๆ รุมเร้าอย่างมาก เช่น ความเจริญเติบโตอย่าง

รวดเร็วของเมือง ความไม่สมดุลของการพัฒนาชุมชน ปัญหาสิ่งแวดล้อม ในเขตเมือง เป็นต้น ในแง่มุมทางด้านเศรษฐศาสตร์เป็นไปเพื่อต้องการให้รัฐสามารถผลิตนโยบายและบริการสาธารณะที่สามารถตอบสนองกับความต้องการของประชาชนในทุกระดับให้ได้มากที่สุด ในแง่มุมทางรัฐศาสตร์ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเป็นกระบวนการพัฒนาประชาธิปไตยบนรากฐานของประชาชน

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่ชนบทมากที่สุด ถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นของประชาชนอย่างแท้จริง กล่าวคือ มีเจ้าหน้าที่มาจากการเลือกตั้งซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนในตำบล มีการดำเนินงานโดยให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจกำหนดทิศทางและวางแผนพัฒนาตำบล กำกับดูแลและตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลก็ย่อมที่จะสามารถแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนได้เป็นอย่างดี แต่อย่างไรก็ตามการบริหารส่วนตำบลเป็นการปกครองในรูปแบบใหม่จึงยังมีปัญหา ต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมายทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านคุณภาพชีวิตและสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและด้านการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลต้องดำเนินการแก้ไข อันจะส่งผลให้ประชาชนในตำบลมีความรู้สึกเชื่อมั่นและศรัทธาต่อองค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลเครื่อง เป็นหน่วยงานหนึ่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ทำหน้าที่บริหาร ดูแลประชาชนในเขตการปกครอง มีนโยบายการทำงานต่าง ๆ ที่มาจากผู้บริหาร เพื่อที่จะตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ สามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและเพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของท้องถิ่นและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนได้อย่างแท้จริง ทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านคุณภาพชีวิตและสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการวิจัยความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเครื่อง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยเห็นว่าเป็นประเด็นสำคัญเนื่องจากความคิดเห็นของประชาชนย่อมสะท้อนออกมาจากความรู้สึก ของประชาชนโดยตรง เพื่อสร้างความเจริญด้านการพัฒนาในทิศทางที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเคื่อง อำเภอละลวด จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหานโยบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเคื่อง อำเภอละลวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเคื่อง อำเภอละลวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้น ดังนี้

ประชากร (Population) ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเคื่อง อำเภอละลวด จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 11 หมู่บ้าน ซึ่งมีประชากรทั้งสิ้น 7,493 คน แยกเป็นเพศชาย จำนวน 3,733 คน เพศหญิง 3,760 คน

กลุ่มตัวอย่าง (Samples) ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเคื่อง อำเภอละลวด จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 364 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และMorgan ที่ความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 0.05

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างโดยทำการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ มาเป็นแนวทางในการจัดทำแบบสอบถาม แบ่งโครงสร้างของ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยมีลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิดและแบบปลายเปิด แบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่อเดือน ซึ่งลักษณะคำถามเป็นแบบมีคำตอบให้เลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเคื่อง อำเภอละลวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ข้อ มีลักษณะของข้อคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยการเลือกคำตอบแบบคำตอบเดียว

จาก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนตามแนวคิดของ ลิเคิร์ท (Likert Scale) (สงศรี ชมภูวงค์, 2554). ให้ผู้ตอบทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความรู้สึกว่ามีความคิดเห็นต่อข้อความนั้นในระดับใด โดยกำหนดระดับคะแนนตามระดับความคิดเห็น 5 ระดับ ตามหลักเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับมาก
- 3 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ความคิดเห็นระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์แปลความหมายค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 แปลความว่า มีความคิดเห็น มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 แปลความว่า มีความคิดเห็น มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 แปลความว่า มีความคิดเห็น ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 แปลความว่า มีความคิดเห็น น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 แปลความว่า มีความคิดเห็น น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหานโยบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเคิ่ง อำเภอละโวด จังหวัดนครศรีธรรมราช มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open-ended questions) เพื่อให้ผู้ตอบได้ตอบตามความคิดเห็นของตนเองได้อย่างอิสระ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเคิ่ง อำเภอละโวด จังหวัดนครศรีธรรมราช” ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 จำแนกตามเพศ ประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลเครื่องอำเภอะฮะฮวด จังหวัณนครศรียัธรมราช ทีเป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย มีจำนวนทั้งสิ้น 191 คน คิดเป็นร้อยละ 52.50 และเป็นเพศหญิง มีจำนวนทั้งสิ้น 173 คิดเป็นร้อยละ 47.50

1.2 จำแนกตามอายุ ประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลเครื่องอำเภอะฮะฮวด จังหวัณนครศรียัธรมราช ทีเป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ อายุ 30 – 60 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 217 คน คิดเป็นร้อยละ 59.60 อายุต่ำกว่า 30 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 83 คน คิดเป็นร้อยละ 22.80 และ ตั้งแต่อายุ 61 ปีขึ้นไป มีจำนวนทั้งสิ้น 64 คน คิดเป็นร้อยละ 17.60 น้อยทีสุด

1.3 จำแนกตามระดับการศึกษา ประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลเครื่องอำเภอะฮะฮวด จังหวัณนครศรียัธรมราช ทีเป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ อยู่ระดับประถมศึกษา มีจำนวนทั้งสิ้น 194 คน คิดเป็นร้อยละ 53.30 อยู่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีจำนวนทั้งสิ้น 89 คน คิดเป็นร้อยละ 24.45 และระดับมัธยมศึกษา/เทียบเท่า มีจำนวนทั้งสิ้น 81 คน คิดเป็นร้อยละ 22.25 น้อยทีสุด

1.4 จำแนกตามอาชีพ ประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลเครื่องอำเภอะฮะฮวด จังหวัณนครศรียัธรมราช ทีเป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอาชีพเกษตรกรรม/รับจ้างทั่วไป มีจำนวนทั้งสิ้น 227 คน คิดเป็นร้อยละ 62.40 มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีจำนวนทั้งสิ้น 70 คน คิดเป็นร้อยละ 19.20 และมีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีจำนวนทั้งสิ้น 67 คน คิดเป็นร้อยละ 18.40 น้อยทีสุด

1.5 จำแนกตามรายได้ต่อเดือน ประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลเครื่องอำเภอะฮะฮวด จังหวัณนครศรียัธรมราช ทีเป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีรายได้ 5,000 – 10,000 บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 142 คน คิดเป็นร้อยละ 39.00 มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 112 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80 และรายได้ 10,001 บาทขึ้นไป มีจำนวนทั้งสิ้น 110 คน คิดเป็นร้อยละ 30.20 น้อยทีสุด

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเครื่องอำเภอะฮะฮวด จังหวัณนครศรียัธรมราช ดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเครื่องอำเภอะฮะฮวด จังหวัณนครศรียัธรมราช พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเครื่องอำเภอะฮะฮวด จังหวัณนครศรียัธรมราช ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านคุณภาพชีวิตและสังคม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม ส่วนด้านโครงสร้างพื้นฐานและด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเครื่อง อำเภอละโวด จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

3.1 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเครื่อง อำเภอละโวด จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเครื่อง อำเภอละโวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน เพศชายและเพศหญิง อยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย เพศชาย พบว่า ด้านคุณภาพชีวิตและสังคมและด้านการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านโครงสร้างพื้นฐาน ส่วนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ เพศหญิง พบว่า ด้านคุณภาพชีวิตและสังคม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม

3.2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเครื่อง อำเภอละโวด จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุ พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเครื่อง อำเภอละโวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ต่ำกว่า 30 ปี อายุ 30 - 60 ปี และตั้งแต่อายุ 61 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย อายุต่ำกว่า 30 ปี พบว่า ด้านคุณภาพชีวิต และสังคม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ส่วนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ อายุ 30 - 60 ปี พบว่า ด้านการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่วนด้านโครงสร้างพื้นฐานและด้านคุณภาพชีวิตและสังคม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ ตั้งแต่อายุ 61 ปีขึ้นไป พบว่า ด้านคุณภาพชีวิตและสังคม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ส่วนด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

3.3 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อนโยบายการ

พัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเคิ่ง อำเภอละโวด จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเคิ่ง อำเภอละโวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา/เทียบเท่าและระดับปริญญาตรีขึ้นไป อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ระดับประถมศึกษา พบว่า ด้านคุณภาพชีวิตและสังคม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ส่วนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ ระดับมัธยมศึกษา/เทียบเท่า พบว่า ด้านการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่วนด้านโครงสร้างพื้นฐานและด้านคุณภาพชีวิตและสังคม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ ระดับปริญญาตรีขึ้นไป พบว่า ด้านคุณภาพชีวิตและสังคม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดรองลงมาคือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ส่วนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

4. ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเคิ่ง อำเภอละโวด จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอาชีพ พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วน ตำบลเคิ่ง อำเภอละโวด จังหวัดนครศรีธรรมราชโดยรวมทั้ง 4 ด้าน อาชีพเกษตรกรรม/รับจ้างทั่วไป ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย อาชีพ เกษตรกรรม/รับจ้างทั่วไป พบว่า ด้านการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่วนด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ อาชีพ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว พบว่า ด้านคุณภาพชีวิตและสังคม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ส่วน ด้านการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ อาชีพ รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พบว่า ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านคุณภาพชีวิตและสังคม ส่วน ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

5. ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเคิ่ง อำเภอละโวด จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า ประชาชนมี ความคิดเห็นต่อนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเคิ่ง

อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท 5,000 – 10,000 บาทและ10,001 บาท ขึ้นไปอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย รายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท พบว่า ด้าน การศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ส่วนด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ รายได้ต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท พบว่า ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดรองลงมาคือ ด้านการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม ส่วน ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ รายได้ต่อเดือน 10,001 บาท ขึ้นไป พบว่า ด้านคุณภาพชีวิตและสังคม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ส่วนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

6. ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลเคื่อง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเคื่อง อำเภอ ชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังนี้

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ถนนในหมู่บ้านไม่ได้รับการซ่อมแซม เป็น หลุมเป็นบ่อ ถนนบางสายเป็นถนนลูกรังยังไม่ได้พัฒนาให้เป็นถนนลาดยาง ไฟฟ้าตามเส้นทาง มี น้อยเกินไป

2. ด้านคุณภาพชีวิตและสังคม ได้แก่ เด็กและเยาวชนไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด มากขึ้น อุปกรณ์ในการออกกำลังกายมีน้อย

3. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ปัญหาไฟไหม้ป่าพรุ การบุกรุกเขตป่าสงวน การฟื้นฟูป่าและระบบนิเวศในป่าพรุ

4. ด้านการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ แหล่งเรียนรู้และหอสมุด ชุมชนมีน้อย การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นไม่ค่อยประสบผลสำเร็จ การจัด กิจกรรมวันสำคัญไม่ค่อยได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วน ตำบลเคื่อง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ดำเนินการซ่อมแซมถนนในหมู่บ้านให้รวดเร็ว และได้มาตรฐาน ควรสร้างถนนลาดยางหรือถนนคอนกรีตเสริมเหล็กให้ครอบคลุม เพิ่มไฟฟ้าส่องแสงสว่างในเขตชุมชนให้มากขึ้น แก้ไขปัญหาน้ำท่วมขัง
2. ด้านคุณภาพชีวิตและสังคม ได้แก่ ควรร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปราบปรามผู้ค้ายาเสพติด จัดอบรมความรู้แก่ เด็กและเยาวชน เรื่องภัยของยาเสพติด จัดสวัสดิการผู้สูงอายุ และคนพิการในชุมชน ให้มากขึ้น มีทีมแพทย์ดูแลและรักษา ผู้สูงอายุในชุมชนถึงบ้าน
3. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ มีการจัดการป้องกันไฟป่า มีการอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
4. ด้านการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ เพิ่มแหล่งเรียนรู้และห้องสมุดในทุก ๆ ชุมชน สนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่พบว่าระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเครื่อง อำเภอลำดวน จังหวัดนครราชสีมา ประชาชนมีความคิดเห็นต่อนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเครื่อง อำเภอลำดวน จังหวัดนครราชสีมา ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านคุณภาพชีวิตและสังคม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะว่าเป็นบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นโดยตรง สอดคล้องกับงานวิจัยของพิเชษฐ์ รักดี เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยุคหลังรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ประกาศใช้ มีบทบาทอำนาจหน้าที่อย่างกว้างขวาง โดยมีเพียงจะมีหน้าที่ในการบริการสาธารณะพื้นฐานแก่ประชาชนในพื้นที่เท่านั้น แต่ยังขยายบทบาทหน้าที่ไปรวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิต การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นด้วย บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมคุณภาพชีวิต เป็นภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนจากราชการ สอนกลางซึ่งมีแนวคิดส่งเสริมการกินดีอยู่ดีของประชาชน คือ การส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าทั้งในด้านวัตถุและ จิตใจให้ประชาชนได้ใช้ความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ เช่น การรักษาและส่งเสริมไว้ซึ่งปัจจัยพื้นฐานของ การดำรงชีพ ได้แก่ การจัดให้มีที่อยู่อาศัย อาหาร ยารักษาโรค เครื่องนุ่งห่ม การศึกษา และอาชีพ ส่งเสริมความ มั่นคงของครอบครัว คือ การสร้างความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นระหว่างพ่อแม่ ลูก ญาติมิตร ครอบครัวเป็นหน่วย สำคัญที่สุดของประเทศชาติเป็นรากฐานแห่งความเจริญ

วหนา และเปนปจจัยทีสำคัญของการพัฒนาประเทศ ยกระดับมาตรฐานการครองชีพของประชาชน ปัญหาของการสงเสริมคุณภาพชีวิตทีสำคัญในปัจจุบัณ คือ ปัญหาดานการศึกษา ดานสุขภาพอนามัย ดานการประกอบอาชีพ ดานการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหรือการจัดการท้องถิ่นหรือบ้านเมือง ดานความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และดานจิตใจในการอยูรวมกันอยางสงบสุข (พิเชษฐ ภัคดี,ระมัด โชชัย, 2560)

จากผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนทีมีต่อนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเคร็ง อำเภอละโวด จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุประชาชน อายุ 30 - 60 ปี พบว่า ดานการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของวุฒิไกร ดวงพิกุล ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของ องค์การบริหารส่วนตำบลฝายแก้ว อำเภอละโวด จังหวัดน่าน กลุ่มตัวอย่างทีใช้เปนประชาชนทุกหมู่บ้านในตำบลฝายแก้ว อำเภอละโวด จังหวัดน่าน อายุ 18 ปี ขึ้นไป จำนวน 400 คน พบว่าความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลฝายแก้ว อำเภอละโวด จังหวัดน่าน ดานการพัฒนาคนและสังคมมีความพึงพอใจอยูในระดับมากดานเศรษฐกิจและอาชีพ ดานการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ ดานสาธารณสุข ดานแหล่งน้ำ ดานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดานการเมือง และการบริหารจัดการ ดานโครงสร้างพื้นฐาน มีความพึงพอใจอยูในระดับน้อย (วุฒิไกร ดวงพิกุล, 2551)

ผู้วิจัยเห็นว่าการทีประชาชนมีความคิดเห็นต่อดานการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้เพราะการศึกษาถือวาเป็นรากฐานสำคัญทีจะทำให้คนประสบความสำเร็จในชีวิต ดังนั้นการพัฒนาทรัพยากรบุคคลจึงถือวาเป็นเรื่งทีจำเป็นและสำคัญมาก สอดคล้องกับความเห็นของ พรชัย เจดามาน และคณะ ทีกล่าวว่า ปัจจัยแห่งความสำเร็จทีสามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้รับบริการ ส่วนหนึ่งมา จากการมีบุคลากรทีมีทักษะในการปฏิบัติงานและการเรียนรู้ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันอยางสากลงว่า “คน” เป้นทรัพยากรทีสำคัญในการบริหารจัดการ เพราะว่าคนเป็นทรัพยากรทีทรงคุณค่าและสามารถสร้าง คุณค่า (Value Creation) ทีทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กรได้โดยมีหลักการในการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์คือการให้ความสำคัญกับบุคลากร การเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดการ และการยอมรับและเชื่อมั่นในความรู้ความสามารถของบุคลากรด้วย สอดคล้องกับทฤษฎี Two Factors Theory (Frederick Herzberg) ทีให้ความสนใจดานพฤติกรรมและใช้การจูงใจในการทำงาน ได้แก่ ปัจจัยอนามัยหรือปัจจัยภายนอก (Hygiene Factors of Extrinsic Factors) เช่น ความมั่นคงในการ

ทำงาน สถานภาพความสัมพันธ์กับผู้อื่น สภาพแวดล้อมในการทำงาน ปัจจัยจูงใจ หรือปัจจัยภายใน (Motivator Factor or Intrinsic Factors) เช่น ความรับผิดชอบ การยอมรับนับถือ ลักษณะของงานที่ำเป็นต้น (พรชัย เจตามาน และคณะ, 2560)

จากผลการวิจัยที่พบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลครั้ง อำเภอละโวด จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุพบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลครั้ง อำเภอละโวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ต่ำกว่า 30 ปี อายุ 30 - 60 ปี และตั้งแต่อายุ 61 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย อายุต่ำกว่า 30 ปี พบว่า ด้านคุณภาพชีวิตและสังคม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ส่วนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ อายุ 30 - 60 ปี พบว่า ด้านการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่วนด้านโครงสร้างพื้นฐานและด้านคุณภาพชีวิตและสังคม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ ตั้งแต่อายุ 61 ปีขึ้นไป พบว่า ด้านคุณภาพชีวิตและสังคม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ส่วนด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับสอดคล้องกับงานวิจัยของ บรรเจิด สอพิมาย ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในเมือง อำเภอลำพูน จังหวัด นครราชสีมา พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในความคิดเห็นของผู้วิจัยอาจกล่าวได้ว่าประชาชนที่มี อายุน้อยอาจจะยังไม่เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วม ยังมองไม่ออกว่าการมีส่วนร่วมสำคัญเพียงใด ซึ่งต่างจากประชาชนที่มีอายุมากกว่า ที่มีประสบการณ์ในหลาย ๆ ด้านมองภาพได้กว้างกว่าและเห็นความสำคัญและความจำเป็นของการมีส่วนร่วม ประชาชนที่มีอายุต่างกัน จึงมีระดับการมีส่วนร่วมต่างกัน (บรรเจิด สอพิมาย, 2550)

สรุป

องค์การบริหารส่วนตำบลครั้ง เกิดโดยกระทรวงมหาดไทยได้ประกาศ ลงวันที่ 19 มกราคม 2539 จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลประจำปี 2539 จำนวน 2,143 โดยประกาศดังกล่าวได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับทั่วไป เล่ม 113 ตอนที่ 9 ง ลงวันที่ 30 มกราคม

2539 ตำบลเคร่ง เดิมเป็นตำบลหนึ่งของอำเภอร่อนพิบูลย์ เข้าใจว่าคงจะจัดตั้งขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 5 ตามพระราชบัญญัติปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457 ต่อมาในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2466 ได้มีการจัดตั้งกิ่งอำเภอชะอวดขึ้น ตำบลเคร่งก็เป็นตำบลหนึ่งของกิ่งอำเภอชะอวดและวันที่ 1 มกราคม 2497 ได้มีพระราชกฤษฎีกายกฐานะกิ่งอำเภอชะอวดขึ้นเป็น อำเภอชะอวด ซึ่งจะเห็นได้ว่าตำบลเคร่งเป็นตำบลที่ได้จัดตั้งมาเป็นเวลาที่ยาวนาน ซึ่งปัจจุบันตำบลเคร่งก็ยังเป็นตำบลหนึ่งใน 11 ตำบลของอำเภอชะอวด และได้ยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเคร่ง เมื่อวันที่ 30 มีนาคม พ.ศ.2539

จากผลการดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเคร่ง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้สร้างความเจริญเติบโต และความสะดวกสบายในการบริการสาธารณะ ได้ผลเป็นที่น่าพอใจในระดับหนึ่ง แต่ไม่สามารถสนองตอบความต้องการของประชาชนได้ทั้งหมด เนื่องจากงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลมีจำกัด ยังไม่เพียงพอต่อปัญหาและความต้องการของประชาชน ซึ่งแนวทางพัฒนาขึ้นไปควรที่จะกำหนดสัดส่วนการพัฒนาการแก้ไขปัญหาความยากจน โครงสร้างพื้นฐาน ด้านคุณภาพชีวิตและด้านสิ่งแวดล้อมควบคู่กัน ในสัดส่วนที่เหมาะสมผลสามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้ประชาชนได้พอสมควร

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเคร่ง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง มีข้อเสนอแนะดังนี้ พื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเคร่ง ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ป่าพรุ ควรปรับปรุงเรื่องถนนหนทาง ไฟฟ้าส่องสว่างในเขตชุมชน เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ จัดสวัสดิการสังคมให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการ โดยการดำเนินงานตามแผนงานในด้านต่าง ๆ สนับสนุนด้านการศึกษา ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ทั้งในและนอกระบบ รวมไปถึงประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามที่อยู่คู่กับท้องถิ่น ที่ควรสืบสานอนุรักษ์ไว้ ชั่วลูกชั่วหลาน ทั้งยังมีทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ ที่ต้องมีมาตรการในการป้องกันและดูแลรักษา อย่างเต็มกำลัง

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประชาชน มีความคิดเห็นต่อนโยบายการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเคร่ง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรมีการปรับปรุงไฟฟ้า แสงสว่างภายในเขตชุมชน และตามถนนหนทางเพื่อความสะดวกต่อประชาชนในการสัญจรไปมา ขยายเขตประปาให้ทั่วถึงทุกหมู่บ้านและพัฒนาแหล่งน้ำ การเกษตรให้มากขึ้นและควรปรับปรุงบุกเบิกเส้นทางคมนาคมให้เกิดความสะดวกเนื่องจากประชาชนใช้เส้นทางคมนาคมในการขนส่งสินค้าทางการเกษตร

2. ส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ เด็กสตรี และผู้ด้อยโอกาสในสังคม สนับสนุนให้มีการออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพที่ดีของประชาชน มีมาตรการในการป้องกันเรื่องของปัญหาเสพติด เพื่อดูแลเยาวชนให้ยุ่งเกี่ยวกับปัญหาเหล่านี้น้อยที่สุด และพร้อมที่จะเข้ามาช่วยเหลือประชาชนได้ทันที เมื่อมีเหตุการณ์หรือภัยพิบัติต่าง ๆ

3. ควรมีการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีความอุดมสมบูรณ์ มีการบริหารจัดการน้ำ เพื่อใช้ประโยชน์และป้องกันเรื่องของไฟป่า และมีการจัดการในเรื่องของขยะมูลฝอยให้เป็นระบบมากขึ้น เพื่อให้ชุมชนมีความน่าอยู่

4. ควรปรับปรุงและพัฒนาโดยการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทั้งในและนอกระบบ มีแหล่งการเรียนรู้ตามชุมชน ภายในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ส่งเสริมอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามภายในท้องถิ่น ให้เยาวชนรุ่นหลังได้ทราบเพื่อช่วยกันเผยแพร่ ต่อ ๆ ไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพความเป็นอยู่ที่ดีสอดคล้องกับบริบทของชุมชน
2. ควรศึกษาถึงระดับความรู้ ความเข้าใจ พฤติกรรมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นเชิงคุณภาพ เจาะลึกประชุมชนในแต่ละท้องที่ถึงปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไขนำไปสู่การมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- ชลธิ เจริญรัตน์. (2555). การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและเศรษฐกิจฐานราก ตำบลหนองไฮ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- บรรเจิด สอพิมาย. (2550). การศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในเมือง อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา. ใน

วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น. วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

พรชัย เจดามาน และคณะ. (2560). ทรัพยากรมนุษย์ : มิติการบริหารจัดการศตวรรษที่ 21 อย่างยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร: สุตรไพศาลบิวเตอร์.

พิเชษฐ์ ภัคดี,ระมัด โซชัย. (2560). แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอรานกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร. การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 4 วันที่ 22 ธันวาคม 2560. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

วุฒิไกร ดวงพิกุล. (2551). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลฝายแก้ว อำเภอภูเพียง จังหวัดน่าน. ใน ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.

สงศรี ชมภูวงศ์. (2554). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช.